

9, 20. *TRIK.* 3. 3. 64. H. 1179. H. an. *MRD.* P. 5, 2, 29, Vārt. 2. P. 5, 2, 4. मायोमाणभङ्गात् *AK.* 2. 9. 7 (an den beiden letzten Stellen unbestimmt ob m. oder f.). *Convolvulus Turpethum R. Br.* ÇABDAK. im ÇKDr. — b) das aus der Hanfpflanze bereitete berauschende Getränk ÇĀRĀG. SĀHU. 1, 4, 19. = त्रैलोक्यविजया ÇABDAK. im ÇKDr. — Vgl. कटु, गात्रभङ्गा, ताजदङ्ग, दण्ड, दुर्भङ्ग, धन, निशाभङ्गा, पत्रभङ्ग, पृष्ठ, पोत, धू, पान, भाङ्ग, भाङ्गीन.

भङ्गकर भङ्ग + 1. कर) m. N. pr. eines Sohnes des Avikshit MBu. 1, 3741. des Sattrāgit HAMV. 2077. figg.

भङ्गवासा भङ्ग + वास f. Gelbwurz ÇABDAK. im ÇKDr.

भङ्गश्रवम् (भ + श्र) m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 3, 460, 12. — Vgl. भङ्गश्रवम्.

भङ्गसार्य भङ्ग + सार्य) adj. hinterlistig HĀR. 201.

भङ्गाकर्त (भ + कट, n. der Blütenstaub vom Hanf P. 5, 2, 29, Vārt. 2.

भङ्गान m. eine Karpfenart, *Cyprinus Banggana Ham.* ÇABDAM. im ÇKDr.

भङ्गारी = भङ्गारी ÇKDr. und Wilson angeblich nach *TRIK.*: die gedr. Ausg. liest aber भङ्गारी.

भङ्गामुर s. भाङ्गामुर.

भङ्गास्वन (भ + स्वन) m. N. pr. eines Rāgarshi MBu. 13, 529. figg.

भङ्ग (von भञ्ज) f. *AK.* 3, 6, 4, 8. 1) *Brechung*: तरंग° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 302, Çl. 2. भङ्ग und भङ्गी = भक्ति (भङ्गि?) H. an. 2, 39. 182. = विच्छेद BHAR. zu AK. = भङ्ग ÇKDr. ohne Angabe einer Aut. — 2) *Biegung, Krümmung*: बाहु° DhŪRTAS. 87, 16. प्रतिवृत्° SiddhāntaṣṬ. 3, 23. भङ्गी Megh. 61. — 3) ein krummer Weg, Umweg, Umschweif, versteckte —, indirecte —, verblünte Weise zu handeln und zu reden: ना-नाभङ्गिसमाकष्टलेक (Schol.: बहुविधविदग्धचेष्टाभिः) KāvāD. 3, 117. ब-हुभङ्गिविशारद DaçAK. 182, 9. भङ्गिसूचनविधौ विशारदः नारदः KATHĀS. 13, 148. भङ्गिः स्वशीलोपनये 21, 103. भङ्ग्या RĀGA-TAR. 3, 133. वचनभङ्गा KULL. zu M. 3, 137. भङ्गीशत UDBHATA im ÇKDr. — 4) der blosse Schein einer Sache: आशिरःपादमङ्गेषु तामिस्तैलकञ्जलम्। अन्धङ्गभङ्गा पापस्य न्यस्तं घनमयश्यतः || KATHĀS. 4, 53. अन्धमन्मदाभङ्गिम् — तरंगिणीम् er gab einem Flusse den Schein der Narmadā RĀGA-TAR. 2, 131. = कूल, मिष. वेदग्धी *TRIK.* 1, 1, 129. = व्याकृति HALĀ. 4, 77. = कैटिल्यभेद BHAR. zu AK. = व्याप्त, कूलनिभ RADHASA im ÇKDr. — 5, = विन्यास KALĪŅGA im ÇKDr. — 6) Welle H. an. 2, 39. ARUNADATTA im ÇKDr. Welle oder Stufe: भङ्गः भङ्गः ed. Calc.) RAGH. 16, 63. मार्गेण भङ्गिचितस्फ-ट्टिनेन RAGH. 13, 69. Schol. in der ed. Calc.: भङ्गभिः प्रकारविशेषैः. — Vgl. पत्र°.

भङ्गिन् (wie eben, adj. 1) zerbrechlich so v. a. vergänglich: तत्तत्ता° Spr. 3289. तण° KATHĀS. 23, 163. RĀGA-TAR. 4, 388. ÇUK. in LA. (II) 30, 2, 3. — 2) bei den Juristen eine Niederlage erleidend, verlierend im Process nach einer Mittheilung STENZLER'S.

भङ्गिभाव (wohl भङ्गिन् [nicht भङ्गि] + भाव, m. Krausheit: दृग्भङ्गि° so v. a. ein finstres Gesicht SĀH. D. 43, 9.

भङ्गिम् (von भञ्ज m. Krausheit, Verkehrtheit, Albernheit: अघरे क-ञ्जलं चारुदशास्ताम्बूलङ्गिम्। प्राणनाथ किमेतत् (sic) वेशविन्यासभङ्गि-मा || KĀVĀKANDRIKĀ im ÇKDr. fracture, separation, breach; a disguise, a deceit, irony, wit, a reportee HAUGHTON.

V. Theil.

भङ्गिम् (von भङ्गि) adj. kraus: केशा: MBu. 4, 1419.

भङ्गिल n. defect in the organs of sense WILSON.

भङ्गुर (von भञ्ज 1) adj. f. छा P. 3, 2, 161. Vop. 26, 154. a) zerbrechlich. vergänglich H. an. 3, 584. काष्ठ P. 3, 2, 161. Sch. शरीर KATHĀS. 34, 11. RĀGA-TAR. 4, 68. BHĀG. P. 7, 7, 43. PAÑKĀT. 203, 6. भोगपूग Spr. 336, v. 1. भवति 371. सर्वमुत्पादि 643. 2036. भोगा भङ्गुरवृत्तयः 2071. घ्रायुस् 2072. RĀGA-TAR. 3, 274. तण° Spr. 364. 1039. 2233. 2833. BHĀG. P. 7, 7, 39. veränderlich: °निश्चय so v. a. wankelmüthig RĀGA-TAR. 3, 468. अ° un-vergänglich, dauerhaft: भवतु भद्रमभङ्गुरं वः KATHĀS. 26, 286. अभिमाना: RĀGA-TAR. 4, 413. संयोग 3, 4. — b) krumm, kraus, gerunzelt H. 1437. H. an. HALĀ. 4, 11. ÇĀTĪDH. im ÇKDr. PAÑKĀT. 3, 5, 23. मदनधनुर्मङ्गुरो भूविलासः Spr. 778. भ्रूयुग 1423. KATHĀS. 21, 9. Git. 10, 12. दृष्टिमृगाती-णाम् Spr. 2483. KAURAP. 13. अ° eben: भूमि सुच. 1, 134, 19. — 2) m. Flusskrümmung ÇABDAM. im ÇKDr. — 3) f. छा N. zweier Pflanzen: अतिविषा und प्रियङ्गु RĀGAS. im ÇKDr.

भङ्गुरता (von भङ्गुर) f. Vergänglichkeit Verz. d. Oxf. H. 239, b, 9.

भङ्गुर्य (von भङ्गुर). °यति 1) zerbrechen, zu Nichte machen: सौन्दर्य-शौर्भमभङ्गुरिताहितश्री Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 506. Çl. 20. — 2) krümmen, kräuseln: भङ्गुर्यालकम् SĀH. D. 42, 20.

भङ्गुरैवत् (wie eben) adj. VS. Prāt. 3, 96. etwa ränkevoll. tückisch: vgl. Manth. zu VS. 11, 26. कृते कुटो रत्नसौ भङ्गुरावतः RV. 4, 104, 7. 10. 76, 4. कृता भङ्गुरावताम् 82, 22, 23.

1. भङ्गुरै (von भङ्ग) adj. zerbrochen zu werden verdienend, = भङ्गमर्हति गाथा दण्डादि zu P. 5, 1, 66.

2. भङ्गुर (von भङ्ग) n. (sc. क्षेत्र) Hanfeld P. 5, 2, 4. AK. 2, 9, 7. H. 967. HALĀ. 2, 8.

भङ्गश्रवम् (भ + श्र) m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 1, 78, 15. — Vgl. भङ्गश्रवम्.

भञ्ज (1. भ + चञ्ज) n. = भगणा ŚRĪJAS. 1, 68. 2, 46. 3, 51. 11, 6. 12, 72. 14, 7. VARĀH. BRH. S. 47, 15. Vgl. भानां चक्रम् ŚRĪJAS. 3, 9.

भञ्ज भञ्जति. °ते Dhātup. 23, 29 (सेवायाम्; Vop. fügt भागे hinzu); भञ्जि 2. pers.; अभाक् 2. u. 3. pers., अभाक् (fälschlich अभाङ्ग BuĀG. P. 9, 4, 2); भनत्. अभातीत्. अभातुम् (fälschlich अभाङ्गुम् BuĀG. P. 9, 4, 2); अभात. अ-भक्त्य. भञ्जित. भञ्जितुम् (P. 6, 4, 122. Vop. S. 52, 132). अभाञ्जम् (Vop. 26, 132); भञ्जयामि (Kār. 2 aus Siddh. K. zu P. 7, 2, 10), भञ्जिष्यामि (nach Vāṅgha- buçti, wie West. bemerkt: in den nachvedischen Schriften nur diese Form); med. भञ्जते; अभाति 1. pers., अभात्तः भनतः भजे. भञ्जिरे, भञ्जनैः भ-न्यते (Vop. 23, 18), भञ्जयते (nach Vāṅgharab. bei West.; häufig in der nachvedischen Sprache); भनोर्य preç.; भक्ता, भञ्जितुम् (MBu. 1, 3260). (संवि)भक्तुम् (R. GORR. 2, 32, 39); pass. (वि)भज्यते; partic. भक्त. 1) ansthei- len, zutheilen: राजा चिद्यं भो भनित्याह RV. 7, 41, 2. अश्वेव नो भनतं चित्रमग्नः 10, 106, 9. AV. 19, 8, 2. गायत्रीमग्नये ऽभनत् Ait. Br. 3, 43. किं मन्त्रमभाक्त. त्वं मन्त्रमभातुः (अभङ्ग und अभाङ्ग; neben भनाम BuĀG. P. 9. 4, 2) 3, 14. अनाविकं सैकशफं न ज्ञातु विपमं भनत् vertheilen M. 9, 119. न तत्पुत्रैर्भनिताराम् er theile dieses nicht mit den Söhnen 209. मित्रा-णां न भनन्ति भवन्ति Spr. 3124) ये die nicht den Freunden Etwas zu- kommen lassen R. 4, 30, 12. auch mit acc. der Person: किं मां अ-भक्त्य ÇAT. Br. 4, 9, 2, 35. तन्माद्वर्माणं तं भनत् M. 9, 121. med.: ये नो